

יאניס ריצוס

שמונה שירים

באיטיות

מְדַדְנֵנו אֶת הַמְקוֹם; הַשְּׁלֵכְנוּ אֶת הַמַּתִּים לְסִיד;
 אַחַר כֵּךְ נִכְנְסֵנוּ לְסִירָה מִתַּחַת לִירַח הַמוֹעֵט;
 הָרְבִיעִי הַחֲזִיק אֶת קַפְסַת הַבְּרֹזֶל עַל בְּרָכְיוֹ
 מִפְּנֵם וּמִצְטַנֵּף כְּמַתְחַמֵּם בְּאֵשׁ כְּמוֹסָה
 שֶׁל תוֹךְ תוֹכוֹ. הָעֵשֶׂן עֲמַד נְמוּךְ
 בְּמִים, לֹא עֲלָה אֶל עַל.

ירידה

"אֲוִרִידִיקִי", צָעֵק. מֵהָר יָרַד בְּמַדְרָגוֹת.
 בְּתֵא הַשׁוֹעֵר לֹא הָיָה אוֹר. יָדָיו גָּשְׁשׁוּ
 אַחַר הָרָאִי.
 בְּקֶצֶה עֲזָבָה הָאִשָּׁה עִם הַמְטְרִיָּה הַצֹּהֶבָה.
 הָאִשָּׁה הַשְּׂנִיָּה צָעָקָה לוֹ מֵהַקוֹמָה הַתַּחְתּוֹנָה:
 "הִיא יָמְתָה".
 שְׁלֵשֶׁת הַטִּיִּסִים יָצְאוּ מֵהַמַּעְלִית
 עִם מְזוֹרָה גְדוּלָה –
 וּבְפָנִים הָיוּ שְׁתֵּי הַיָּדִים הַכְרוֹתוֹת וְכַתְּבֵי
 הַיָּד שְׁלֵי.

דו־שיח קטן

השמים בערו שוממים מאחורי הכתמים.
 למה את בוכה? שאל והדק את חגורתו.
 העולם יפה, השיבה־הגיבה,
 כה יפה, עם כאב ראש כה רב; והמטה
 היא חית פרא דמומה המתכוננת לעזב.

מכיוון

מכיון שהאוטובוסים חנו לפני המחסום
 מכיון שהבבות החוו בחלונות הראוה
 מכיון שהנערה עם האופנים אחרה
 לצאת מבית המרקחת
 מכיון שהנגר שבר את דלת הזכוכית
 של המסבאה
 מכיון שהילד היה לכר במעלית ועמו
 עפרון גנוב
 מכיון שהכלבים היו נטושים בחוילות
 על שפת הים
 מכיון שהפמפיה החלודה היתה מכסה
 בסרפדים
 מכיון שהשמים היו אפרים ובהם דג אדם
 מכיון שהסוס בהר היה בודד יותר מהכוכב
 מכיון שהללו וגם אלה נרדפו ונרדפו
 לכו, רק לכו, שקרתי לכם.

כמעט שלמות

את יודעת, המות אינו קים, אמר לה.
 אני יודעת, כן, הרי אני מתה, ענתה.
 שתי החלצות שלך מגהצות במגרה,
 רק ורד אחד קטן חסר לי.

ראיות

האשה היתה עדין שרועה במטה.
 הוא
 שלף את עין הזכוכית שלו, השעין
 אותה על השלחן,
 פסע פסיעה, עצר. עכשו את מאמינה לי?
 אמר לה.
 משלקחה את עין הזכוכית, קרבה אותה לעינה;
 הביטה בו.

קדחת

מרבעים קטנים, נעים תדיר, חודרים זה
 לתוך זה,
 יוצאים זה מתוך זה, בונים, שבים
 ובונים
 ארץ שלמה חלונות-חלונות; מימין
 ומשמאל שתי הפנות
 מישרות בלי סימטריה ומיד אחר כך
 בדומיה הקריסה הגדולה בתוך דומית
 התנועה, ואלו
 שלשת הכלבים הרזים הולכים ומתרחקים
 דרך המרבעים הרצופים
 בעודם מרחרחים מתים זרים ואת מוטותיהם
 הכבירים עד לעמק
 במקום שבו האשה מרימה ערמה את השפנפן
 המכה מול הראי.

בעל היד האחת

אַרְבָּעָה שְׁלַחֲנוֹת עֲגָלִים, עִירְמִים לְרַחֵב
הָאוֹלָם הָאָרֶזְ וְהַצֵּר;
הָאוֹר צָנַח עֲלֵיהֶם אָפֶר, גָּשׁוּם מִבַּעַד
לְשִׁמְשָׁה הַגְּדוּלָּה;
לְצַד הַשְּׁלַחָן הַשְּׁנִי, מִנְתָּק, כְּמַעַט עוֹיֵן,
עָמַד בְּעַל הַיָּד הָאֶחָת;
יָדוֹ הִיָּתָה אֲדָמָה עַד מְאוּד; הוּא הַחֲזִיק
סֵפֶר כְּתָם קָטָן;
כָּל הַכֹּכָב צָנַח עַל חֶסֶר יְדִיעָתָנוּ הַמְּחַלֵּט
בְּדַבַּר הַהֶמְשֵׁךְ.

מיוונית רמי סערי